

Vernissage: 21 maj, 2026, 17.00 – 20.00

Utställningsperiod: 22 maj – 18 juni, 2026

Öppettider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Kommande utställning: Galerie Nordenhake Stockholm, Berlin, Mexico City, 50 years, 2 juli – 15 augusti, 2026

I en efterlängtat återkomst till galleriet presenterar Gunilla Klingberg en ny serie verk sprungna ur djupt personliga erfarenheter. Fördelade över Galerie Nordenhakes tre rum, utforskar konstnären teman kring frånvaro och övergång genom tre distinkta serier och en väggmonterad skulptur.

Vad återstår när någon lämnar oss? Var dröjer sig spåren av deras närvaro kvar? Klingberg undersöker dessa frågor med den levda erfarenhetens blottade nerv. Med utgångspunkt i Jane Bennetts skrifter utmanar hon synen på materia som passiv och föreslår i stället att allt material besitter en "vibrerande agens". Hon söker efter och blottlägger denna laddade kvalitet i annars inaktiva material som slitna kläder, tangenterna på en laptop, en sten. Tre av fyra verkserier är utförda i aluminium – den mest förekommande metallen i jordskorpan som ständigt återvinns och får nytt liv i en cyklisk rörelse som för tankarna till reinkarnation. Materialen binds samman genom sin transformation.

Liksom i tidigare arbeten har Klingberg förstärkt det kroppsliga genom en rytmisk upprepning. Det största rummet kläs av en serie om sju storskaliga silkscreentryck. Själva tryckprocessen är ett resultat av kontakt och tryck, överföring och förskjutning. Den korniga och taktila kvalitén påminner till en början om en digital moaré-effekt. Men dessa analoga bilder av tyg och läder avslöjar sig snart: väv, varp och inslag, struktur och smuts. Det är fållar och sömmar nedslitna av årtal av beröring. Uppförstorade och inzoomade ser vi grenen på ett par jeans; en skjortkrage impregnerad och patinerad av hudens oljor; en nött bröstficka som vilat mot bröstkorgen.

Undersökningen av beröringspunkterna mellan material och kropp fortsätter i nästa rum med en rad frottage där varje överföring frammanar samma objekt: ett tangentbord på en MacBook Air. Som om sökande efter fingeravtryck i skuggan av ett försvinnande, drar Klingberg ett grafitkrita över ett papper placerat på det välanvända tangentbordet i en process av primitiv tryckning. Likt en kopian som genererar en upprepad bild, men med handens inneboende variationer blir varje avtryck av tangenterna unikt, rörelsevågor med egen drivkraft. Som en detektiv söker Klingberg av ytan efter spår från dess ägare.

Det anodiserade aluminiumet som bara antyds i teckningarna, framträder i stället som en semitransparent arkitektur i form av skärmar hängda från galleriets tak. Deras mönstrade perforeringar kastar skiftande skuggor och ljus över väggar och golv när solen rör sig. Vid närmare anblick uppenbarar sig bokstäver i de geometriska formerna: palindromen DÖD. Denna metaarkitektur skapar en beslöjad vy av utställningen. Ett liminalt rum uppstår och för tankarna till Bardo – det tibetansk-buddhistiska begreppet för ett mellantillstånd mellan död och återfödelse.

Slutligen, i det rum som vi på galleriet kallar "kapellet", presenterar Klingberg en aluminiumgjutning av en sten funnen på hennes tomt i Sörmland. Originalformen är ett flyttblock, förflyttat långt från sitt ursprung av glaciala krafter och märkt av sin friktionsfyllda resa. Här är aluminiumgjutningen utdragen och förvrängd – i ett tillstånd av transformation. Även den bär till synes gömda bokstäver: tre "G". Inpräglade i detta främmande material frammanar tecknen associationer till uråldriga runor och binder samman dåtid, nutid och framtid.

Gunilla Klingberg föddes 1966 och bor och arbetar i Stockholm, Sverige. Bland hennes separatutställningar märks Skissernas Museum, Lund, Sverige, Trykkeriet, Bergen, Norge (båda 2024), Eskilstuna Konstmuseum, Sverige och Times Museum, Guangzhou, Kina (båda 2016), A Sign in Space på Åhus Museum, Sverige (2015), Malmö Konsthall, Sverige (2014), Rice Gallery, Houston, Texas och Eastside Projects, Birmingham (båda 2013), Zeppelin University, Friedrichshafen och Bonniers Konsthall, Stockholm (båda 2009), Kiasma, Helsingfors (2004). Hon deltog i Art Encounters Biennial, Timisoara, Rumänien (2019), Gwangju Biennale, Sydkorea (2016), Curitiba Biennial, Brasilien (2013), 1st Biennial of Art, Nature and Urbanism, Gernika, Bermeo, Spanien (2012), Biennale for International Light Art, Nordrhein-Westfalen, Tyskland (2010), Istanbulbiennalen (2007), Moderna-utställningen 2006, Moderna Museet, Stockholm och Venedigbiennalen (2003) tillsammans med Peter Geschwind.

Offentliga uppdrag inkluderar Slussen bussterminal, Stockholm, Sverige (2025), Sergel-paviljongen, Stockholm, Sverige (2021), Detektiven, Linköping, Sverige (2020), UiT Arktiska universitetet i Tromsø, Norge (KORO, 2017–18), Burrard Place, Vancouver, Kanada (2021), Kristianstads Rådhus, Sverige (2014), Hjorthagen-stigen (Stockholm Konst), Sverige (2013) och Citytunneln, Triangelns järnvägsstation, Malmö (2010). Klingberg har haft residens på ISCP, New York (2025), Headlands Centre for the Arts, San Francisco (2019), Künstlerhaus Bethanien, Berlin (2001/02) och IASPIS, Stockholm (2004). Under läsåret 2023/24 var hon adjungerad professor vid Konsthögskolan i Stockholm. Klingberg är sedan 2019 ledamot av Kungliga Konstakademien. Hennes verk ingår i de permanenta samlingarna på bland annat Moderna Museet, Malmö Konstmuseum, Koç Foundation, Istanbul och FRAC, Frankrike.